

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 25C/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116210067
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Melicherčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7116210067.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Martou Melicherčíkovou v právnom spore žalobkyne: H.. Z. G., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XXXX/X, F., zastúpená advokátkou JUDr. Jaroslavou Plažákovou, Hlavná č. 40, Košice, proti žalovanému: E.. Ľ. J., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XXXX/X, F., prechodne Čingovská 14, Košice, zastúpený JUDr. Jozefom Göblom, Jantárova 30, Košice, v konaní o vylúčenie z užívania bytu, takto

r o z h o d o l :

V y l u č u j e žalovaného z užívania družstevného bytu č. 1 nachádzajúceho sa na 1. poschodí, bytového domu súpisné číslo 2539 na Pekinskej ulici č. 8 v Košiciach, postaveného na parc. č. 3462/1 kat. úz. Nové Ľahanovce, okres Košice I, obec Košice - Ľahanovce.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 4.5.2015 sa domáhala vylúčenia žalovaného z užívania G. L. Č..X, X. R. X. X.J. L. G., R.. Č.. XXXX, X. J. N..Č.. X Y. F., postaveného na parcele č. 3462/1, v katastrálnom území X. Ľ., S. F. A., S. F. - Ľ.. Požadovala aj náhradu trov konania.

2. Návrh odôvodnila skutočnosťou, že so žalovaným v tom čase boli manželia s dvomi maloletými deťmi, E., X.. X.XX.XXXX C. F. H., X.. XX.XX.XXXX, užívali 3-izbový družstevný byt na J. X Y. F., ktorého sú spoločnými nájomcami. Na tunajšom súde prebiehalo konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode pod sp.zn. XXP/XX/XXXX.

3. Podľa tvrdenia žalobkyne žalovaný správaním znemožňoval celej rodine pokojné užívanie predmetného bytu, aj v prítomnosti maloletých detí sa jej vyhrážal, aj zabitím, psychicky ju vydieral a týral. Žalovaný trpí duševnou chorobou tzv. Huntingtonovou chorobou, ktorá je nevyliciteľná a jej príznaky možno len tmiť a zabraňovať samotnému rýchlemu postupu choroby pomocou príslušnej medikamentózne a inej podpornej liečby. Žalovaný sa však odmieta na uvedenú chorobu liečiť, nechodí na pravidelné lekárske prehliadky, neberie lieky, v dôsledku čoho sa dostal do takého stavu, že si nepripúšťa akékoľvek vonkajšie prejavy choroby. Okrem toho požíva alkoholické nápoje. V dôsledku takéhoto stavu má reálne problémy s úsudkom a celkovým sebaovládaním.

4. Vzhľadom na jeho správanie žalobkyňa už v minulosti bola nútená podať trestné oznámenie potom, čo ju fyzicky napadol, za ktorý čin bol uznaný vinným Trestným rozkazom Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 4.7.2008, za čo mu bol uložený úhrnný peňažný trest vo výške 15.000,-Sk. Následne bol Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, pod sp.zn. 0T/94/2015, IČS: 7115889075 zo dňa 19.5.2015 odsúdený za prečin nebezpečného vyhráženia, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom skúšobnej doby 12 mesiacov. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje.

5. Dňa 9.3.2016 pre opätovné vyhrážky a agresívne správanie žalovaného žalobkyňa podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, ktoré konanie bolo vedené pod sp.zn. ORP-4811-VYS-KE-216 na Okresnom riaditeľstve PZ, Odbor kriminálnej polície Košice. Naposledy 11.4.2016 podala na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods.1 písm. b) Tr. zákona a to z dôvodu, že ju neustále, pravidelne, takmer dennodenne navštevoval v mieste pracoviska, na Okresnom úrade Košice, Katastrálnom odbore, kde vykonávala zodpovednú prácu. Na uvedenom pracovisku jej žalovaný robil scény, slovne útočil a nedôstojným spôsobom zasahoval do jej profesionálneho života. Keďže ju v zamestnaní obťažoval, nebola schopná sa na túto prácu adekvátne sústrediť. Napriek výslovným žiadosťiam, aby ju na pracovisku nenavštevoval, robí tak naďalej a žalobkyňa mala podozrenie, že ju sleduje aj mimo práce. Z takéhoto správania začala mať zdravotné problémy, v noci nevie spať, je vyčerpaná.

6. Podľa žalobkyne, predmetné stíhanie bolo dôvodné, sama mala obavu, že násilné správanie z jeho strany bude pokračovať a táto obava vyplynula aj z toho dôvodu, že bola so žalovaným v rozvodovom konaní, čo mohlo spôsobiť väčšie prejavy násillia voči jej osobe. So žalovaným nie je možná normálna komunikácia, neustále ju uráža, vyhráža sa a nadáva. Kvôli nevyspytateľnému správaniu žalovaný je pre nich hrozbou a žalobkyňa má vážne obavy o svoj život a zdravie, najmä o zdravie maloletých detí, z ktorých dôvodov bola nútená utekať aj s deťmi k svojim rodičom.

7. Ďalšie spolužitie v jednej domácnosti predstavuje pre ňu, ako aj maloleté deti riziko, ktoré si ako matka nemôže dovoliť. Navyše dcéra Juliana je autistka a každý agresívny výstup zo strany otca má pre ňu nepriaznivý vplyv, maloletá Kristína Mária má len 5 rokov a správanie otca má na ňu rovnako negatívny vplyv. Pre jej ďalší zdravý vývin je pokojné prostredie nevyhnutné.

8. Z uvedených dôvodov žiadala aj vydanie predbežného opatrenia, ktorému súd vyhovel uznesením zo dňa 5.5.2016, keď žalovanému zakázal vstup do družstevného bytu Č.. X, nachádzajúceho sa na X.J. L. G. R.. Č.. XXXX X. J. X Y. F. a súčasne mu zakázal vstup na pracovisko žalobkyne, na Okresný úrad Košice, Katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam. Uvedené uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.11.2016 potvrdené.

9. Žalovaný sa vo veci vyjadril písomným podaním zo dňa 14.2.2017, keď uviedol, že žiadnym spôsobom nebráni žalobkyňu v užívaní bytu. Potvrdil, že sa medzi sporovými stranami udiali a vyskytli nezhody a hádky, ku ktorým prispeli obaja. Podľa jeho tvrdenia je nutné zohľadniť aj správanie žalobkyne, nielen jednostranne a vždy poukazovať na chyby žalovaného. Z počtu podaní, ktoré žalobkyňa iniciovala ide doslova o šikanovanie, či pomstu z jej strany. Množstvo podaní, návrhov, žalôb a sťažností jednoznačne poukazujú na cieľ a účel žalobkyne. Deti sa s otcom stretávajú, na stretnutia sa tešia. Žalovaný trpí a znáša dôsledky, nevie sa zamestnať, nájsť si ani len primeranú prácu, ani prácu o kategóriu horšiu, nevie sa stretávať s deťmi, nevie sa dostať do svojho bytu, ktorý vlastnili jeho rodičia, má problém na bývalom pracovisku, keďže zo strany žalobkyne bol vykreslený ako zločinec. Podľa jeho tvrdenia, dôkazy ňou predložené sú účelovo vykonštruované, v snahe zaviesť konajúci súd a umelo zdramatizovať situáciu. Rovnako aj jej tvrdenia o nátlaku sú nereseriozne a zavádzajúce.

10. Podľa právneho zástupcu tejto strany sporu situácia, ktorá nastala bola šokom pre jeho klienta, neskôr pochopil, že bol sústavne manželkou využívaný. Po rokoch zostal zaskočený, sklamaný a úplne frustrovaný z jej správania. Keď má s ňou dohodnuté stretnutie, musí ísť so svedkom. Podľa jeho názoru ide o cielene vymyslený a naplánovaný útok z jej strany, aby ho úplne zničila a odrovnala.

11. Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav:

12. Súčasťou žalobného návrhu boli listinné doklady, na ktoré žalobkyňa v žalobe poukazovala.

13. Trestným rozkazom Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 4.7.2008, č.k. BB-XT/XX/XXXX bol obvinený E.. J., X.. XX.X.XXXX uznaný za vinného, že dňa 14.4.2007, v čase o 23:20 hod. v F. X. B. N.. v blízkosti baru CINEMATIK fyzicky napadol manželku H.. J. V., že do nej kopal a rukami ju udieral do tváre a celého tela až kým nestratila vedomie a nespádla, pričom jej spôsobil ľahké poranenia s dobou liečenia do 7 dní a od ďalšieho konania upustil až na zásah okoloidúcich osôb, aj za skutok, ktorý sa stal 15.4.2007 v čase

o 00:30 hod. na chodbe Obvodného oddelenia PZ Staré mesto v Košiciach, kde bol predvedený hliadkou polície na základe rozhodnutia o obmedzení osobnej slobody podľa § 85 ods.2 Tr. poriadku ako osoba pristihnutá bezprostredne po trestnom čine, službukonajúcim policajtom obvodného oddelenia nstrž. H.vi a stržm. R.vi, ktorým sľúbil peňažný úplatok v bližšie nešpecifikovanej sume za to, že ho prepustia zo zadržania a na všetko čo sa stalo zabudnú a túto ponuku po 15 minútach zopakoval pri dverách do kancelárie adresujúc tieto slová nstržm. H.. V bode 1 sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a v bode 2 inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo sľúbil úplatok a spáchal taký čin voči verejnému činiteľovi, čím spáchal prečin výtržníctva a prečin podplácania, za čo bol odsúdený na úhrnný peňažný trest v sume 15.000,-Sk. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov.

14. Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 19.5.2015, v konaní sp.zn. XT/XX/XXXX bol žalovaný E.. J. uznaný za vinného za to, že Y. F. dňa 16.5.2015 o 2:00 hod. v byte na J. X Y. F. vošiel do spálne bytu, kde oboma rukami škrtil svoju manželku H.. J. so slovami „ Ty piča, ja ťa dobijem“, ktorá ho nato od seba odkopla a následne 17.5.2015 v čase o 13:30 hod. za prítomnosti svojej matky H. J., po príchode do bytu na ul. J. X Y. F. pod vplyvom alkoholu znovu napadol svoju manželku, následne ju chytil za vlasy a za ne ťahal, kde v jeho ďalšom konaní mu zabránila matka tak, že ho chytila a povedala mu, aby ju pustil, pričom svojej manželke sa opäť vyhrážal slovami „Pridem za tebou do roboty a Ťa tak dobijem, že skončíš na vozíku, alebo v zemi“, čím svojim konaním vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky splní, pričom k jej zraneniu nedošlo, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý sa mu podmienene odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Súčasne mu súd uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje.

15. Podľa Doplnku k chor.č.1124/10 zo dňa 18.4.2012, týkajúci sa genetického vyšetrenia žalovaného - H.. H.Á., ktorý doplnok sa týka výsledku analýzy DNA so záverom, že v genóme pacienta bola identifikovaná expanzia, boli pozorované alely normálnej dĺžky 18 CAG opakovaní a alely s expanziou 42 CAG opakovaní, čo v záverečnom zhodnotení znamená, že molekulovo genetickým vyšetrením bola u probanda potvrdená prítomnosť expanzie CAG tripelu v géne IT-15, ktorá je kauzálnou príčinou ochorenia Huntingtonovej choroby.

16. Žalobkyňa predložila aj správu Leteckej vojenskej nemocnice, a.s. v Košiciach zo dňa 18.6.2015, oddelenie psychológie, týkajúce sa vyšetrenia žalovaného so záverom - kognitívna výkonnosť je vzhľadom k úrovni dosiahnutého vzdelania výrazne oslabená a nevyvážená. Signifikantné diskrepancie medzi verbálnymi a performačnými intelektovými schopnosťami, podpriemerné mnenstické funkcie s defektným trendom učenia sa, významne inhibovaná reakčná pohotovosť a psychomotorické tempo, ale aj nedostatky vo vizuomotorickej koordinácii a jemnej motorike nasvedčujú deterioračným zmenám CNS. Osobnosť s histriónskymi rysmi a výrazne labilnou afektivitou, so zníženou frustračnou toleranciou, negativizmom a sklonom k prejavom agresivity, v sebahodnotení neguje akékoľvek ťažkosti.

17. Predložila aj potvrdenie OR PZ Košice zo dňa 9.3.2016, ČVS: ORP-VYS-F-XXXX o tom, že dňa 9.3.2016 o 13:00 hod. žalobkyňa podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, predložila aj Zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 9.3.2016 a 31.3.2016 i Uznesenie OR PZ Košice, č. ČVS: S.-XXX/X-Y.-F.-XXXX zo dňa 9.4.2016, ktorým uznesením bolo začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, Záznam o spísaní trestného oznámenia zo dňa 11.4.2016, i lekársku správu dcéry E. J. zo dňa 23.8.2013 so záverom atypický autizmus F 84.1 (pervazívna vývojová porucha) s prognózou ochorenia nepriaznivá. Žalobkyňa predložila aj Správu o psychologickom vyšetrení dieťaťa, F. J. zo dňa 7.4.2016.

18. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Juh zo dňa 1.6.2016, ČVS: S.-XXXX/JU-F.-XXXX bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie voči E.. J. za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods.1 písm. b), e) ods. 2 písm. a) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že od dňa 4.3.2016 do súčasnosti dlhodobo a intenzívne prenasleduje, vyhľadáva, obťažuje H.. J. tým spôsobom, že každodenne za ňou chodí na jej pracovisko, vykrikuje jej ich rodinné problémy pred pracovníkmi a cudzími osobami, pričom tam zotráva dlhú dobu nechce odísť, opakovane chodí a

vyzváňa na byt jej rodičov na ul. Južná trieda č. 5 v Košiciach, kde slovné útočí, robí scény, nechce odísť, niekoľko hodín ju intenzívne a každodenne sleduje na adrese jej rodičov, ako aj pred pracoviskom. Taktiež ju sleduje a obťažuje pri súkromných aktivitách, z čoho sa poškodená bojí vychádzať von na ulicu, že jej nejakým spôsobom ublíži, obťažuje ju intenzitou telefonických hovorov a SMS-správ a aj napriek opakovaným upozorneniam zo strany H.. J., že si to neželá, kde z vyššie uvedeného správania má zdravotné problémy, v noci nevie spať, nakoľko má strach, nevie sa sústrediť na prácu, pričom týmto dlhodobým prenasledovaním, vyhľadávaním osobnej blízkosti a obmedzovaním v obvyklom spôsobe života u H.. J. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jej života, pričom spáchal čin na chránenej osobe.

19. Z obsahu spis Okresného súdu Košice I, č.k. XXP/XX/XXXX súd zistil, že dňa 4.3.2016 navrhovateľka H.. J. podala voči odporcovi E.. J. návrh o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, v ktorom konaní súd dňa 22.6.2016 rozhodol rozsudkom, keď manželstvo strán sporu rozviedol, na čas po rozvode zveril maloleté deti J. a to E., X.. X.XX.XXXX a F. H., X.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorú ustanovil za ich majetkovú opatrovníčku. Zo strany otca určil pre maloleté deti výživné vo výške 30% zo sumy životného minima pre každú z nich a upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretávať každý páry víkend od piatku od 17:00 hod. do nedele do 18:00 hod., počas letných prázdnin v druhom júlom týždni od pondelka 8:00 hod. do nedele 20:00 hod. a od 15.8. od 8:00 hod. do 30.8. do 20:00 hod., ako aj v 1. sviatok Vianočný od 9:00 hod. do 18:00 hod. Súd uložil matke povinnosť deti na stretnutie s otcom pripraviť a odovzdať mu ich pred svojim bytom, kde je otec povinný deti po ukončení stretnutia vrátiť. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.7.2016.

20. Právna zástupkyňa žalobkyne písomným podaním zo dňa 5.6.2018 oznámila súdu, že pred Okresným súdom Košice I prebieha konanie vo veci pozastavenia výkonu rodičovských práv otca k maloletým deťom pod č. XXP/XX/XXXX.

21. Z rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 20.8.2019 č.k. 21P/46/2017 je zrejmé, že súd zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, zamietol aj návrh na pozastavenie výkonu rodičovských práv otca voči maloletým deťom. Súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 22.6.2016 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s nimi každý prvú a štvrtú sobotu v mesiaci v od 9:00 hod. do 17:00 hod. a uložil matke povinnosť pripraviť deti na stretnutie.

22. Súčasťou spisu je lekárska správa žalovaného ohľadom stretávania sa s deťmi so záverom, že pri komplexom posúdení zdravotného stavu z psychiatrického hľadiska žalovaného nie sú dôvody, aby E.. J. sa nepodieľal na výchove svojich detí, nie sú dôvody, aby bolo bránené menovanému sa so svojimi deťmi stretávať (čl. 173 spisu).

23. Strany sporu sa pokúšali o mimosúdne riešenie sporu, z ktorého dôvodu žiadali o prerušenie konania, následne žiadali súd, aby v predmetnej veci pokračoval, keďže k vyriešeniu situácie medzi nimi nedošlo.

24. Súčasťou spisu - čl. 201 je meilová korešpondencia medzi stranami sporu.

25. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 3.9.2019, v konaní XT/XX/XXXX bol JUDr. Pľuta uznaný vinným, že v období od septembra 2015 najmenej do marca 2016 v Košiciach, v byte na J. N.. Č..X v F. a inde psychicky týral v tom čase svoju manželku H.. G. a to tak, že odkedy sa poškodená vrátila do spoločnej domácnosti spoločne s deťmi, z ktorej sa pre nezhody a opakované napádania obvineným odsťahovala k svojim rodičom a po tom, čo mu oznámila, že sa chce rozvieť, jej tento sústavne vulgárne nadával a vyhrážal sa jej fyzickým napadnutím, citovo a psychicky ju vydieral, že bude zničená a poškodená v zamestnaní a skončí v base, z ktorého konania ju často bolela hlava, v noci nevedela spať, nechutilo jej jesť, následkom čoho nemohla v pokoji vykonávať svoju činnosť doma, ani na pracovisku, na základe čoho sa poškodená v marci 2016 musela aj s deťmi opätovne odsťahovať zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom, pričom v dôsledku tohto správania obvineného poškodená trpí podľa znaleckého posudku postraumatickou stresovou poruchou, čím spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov s probačným dohľadom. Súčasne podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zákona súd uložil

žalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktovať sa s poškodenou H.. G., bytom J. X, F. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania sa prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami, s výnimkou kontaktovania sa v súvislosti s realizáciou styku s maloletými deťmi. Súčasne mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze úmyselne sa nepriblížiť k svedkyni H.. G.Č. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiať sa v blízkosti jej obydľia, alebo kde sa vyššie menovaná zdržuje, alebo ktoré navštevuje, s výnimkou kontaktovania sa v súvislosti s realizáciou styku s maloletými deťmi. Podľa § 51 ods.5 Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa výkonu kontroly tohto rozsudku technickými prostriedkami a to použitím zariadenia varovania blízkosti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 3.9.2019.

26. K vyhláseniu uvedeného rozsudku došlo potom, čo Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12.12.2018 zrušil rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 1.2.2018 ohľadne skutku č. 1, kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a), písm. b) Tr. zákona a v rozsahu zrušenia mu vrátil vec, aby ju znova prejednal a rozhodol, ktorým rozsudkom súd oslobodil E.. J. spod obžaloby. Podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie prokurátora vo vzťahu ku skutku č. 2, právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1, písm. b), e) ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Uvedené rozhodnutie sa nachádza na čl. 219 až 225. Vo vzťahu k zrušujúcemu rozsudku ohľadne skutku kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby odvolací súd konštatoval, že obhajoba obžalovaného, že sa jednalo o bežné manželské nezhody bola vyvrátená výpoveďou poškodenej, jej rodičmi, i svedkami. Poukázal aj na to, že trestné činy týrania blízkej a zverenej osoby majú svoje špecifiká v tom, že preukázanie konania páchatel'a je veľmi obtiažne, vzhľadom k tomu, že k nemu dochádza väčšinou v izolovaných priestoroch, kde sa nachádzajú iba páchatel' a obeť. Preto vyhodnocovať všetky získané dôkazy je potrebné dôsledne a logicky, s poukázaním na objektívne zistené skutočnosti.

27. Žalobkyňa vo výpovedi potvrdila uzavretie manželstva v roku 2004, rozvedení boli v roku 2016. Problémy v domácnosti nastali dva roky po svadbe, vtedy správanie žalovaného bolo vyhrotené tak raz za dva mesiace, kedy musela s deťmi utekať k svojim rodičom. Stalo sa tak po požití alkoholu, neskôr zistila, že má Huntingtonovú chorobu, ktorá sa prejavila v tom, že začal strácať pamäť, z ktorého dôvodu mu zabezpečila psychiatra, psychológa. Aj keď lekárov navštívil, následne zistila, že v liečbe nepokračoval, z ktorého dôvodu sa jeho správanie zhoršovalo. Najvýraznejší zlom nastal v rokoch 2009, 2010, po narodení druhej dcéry F., keď prišiel o prácu a ťažko sa s tým vyrovnával. Keď mala dcéra 13 mesiacov nastúpila do práce, žalovaný absolvoval materskú dovolenku. Pokiaľ šlo o jeho agresívne správanie boli to slovné, vulgárne vyjadrenia na jej osobu, i fyzické útoky. Nebral ohľad na deti, pri ktorých výpadoch boli prítomné, čo malo na nich veľký dosah, doposiaľ s nimi chodí k psychologičke. Posledný rok - dva pred vydaním neodkladného opatrenia sa agresivita z jeho strany stupňovala, k fyzickým útokom dochádzalo raz až dvakrát do týždňa, o čom svedčí celý rad trestných oznámení. Pokiaľ hovorila o fyzických napadnutiach, boli to údery po hlave, vytrhával jej vlasy, rozkopával dvere. Posledný rok bol veľmi ťažký nielen po finančnej, ale aj po psychickej stránke. Situácia sa podpísala na jej zdraví, strašia dcéra je autistka. Stalo sa, že zo zdravotných dôvodov bola PN aj dva, tri mesiace, pričom celá ťarcha domácnosti bola jej starosťou. Žalovaný nepracuje, dostáva 60,-€ výživné na obe deti. Určitá úľava nastala vydaním neodkladného opatrenia a tým, že bol dvakrát vo väzbe, žalovaný správanie kontroluje. Na základe trestného rozsudku zo septembra minulého roku nosí náramok, žalobkyňa sledovacie zariadenie, ochranná zóna je 500 metrov, priblíženie 5 metrov, čiže zariadenie jej signalizuje jeho blízkosť, následne kontaktuje operačné stredisko. Až teraz im nastalo kludnejšie obdobie, stále je však pod liekmi. Byt na J. N.. Y. F. majú v spoločnom nájme, o čom svedčí nájomná zmluva zo dňa 22.2.2012, na súd podala žalobu na jeho zrušenie, súd doposiaľ nerozhodol.

28. Právna zástupkyňa žalobkyne predložila aj odpoveď Psychosociálneho centra zo dňa 11.2.2019 týkajúca sa maloletej E. J.Y. (Č.. XXX R.).

XX. Na pojednávaní dňa 10.9.2020 žalobkyňa oznámila súdu, že pri styku otca s deťmi došlo k zmene, kedy sa voči nim prejavuje agresívne správanie žalovaného, zatiaľ verbálneho charakteru, z ktorého dôvodu obidve dievčatá odmietajú akýkoľvek styk s otcom, a z ktorého dôvodu zvažujú podanie ďalšieho návrhu.

30. Žalovaný pred súdom uviedol, že na mnohé skutočnosti si nepamätá, nevedel odpovedať na otázku ohľadom manželského spolužitia, vážnych rozporov a vyhrotených situácií, keďže obsahom spisu sú

trestné rozhodnutia, ktorými bol uznaný vinným. K týmto skutočnostiam sa vyjadriť nevedel, vzhľadom na zdravotný stav. Potvrdil, že má Huntingtonovú chorobu, tá je genetického charakteru, zdedil ju po matke. Choroba sa prejavuje tým, že ťažko chodí, ťažko rozpráva. Prejavuje sa aj v neprimeranom až agresívnom správaní, je pod odborným dohľadom, evidovaný na psychiatrickej ambulancii niekoľko rokov. Žalovaný potvrdil aj vyhrotené situácie, ku ktorým došlo, tvrdil však, že to bolo preto, lebo ho žalobkyňa ako bývalá manželka podvádzala, verbálne vyprovokovala, čo však z rozvodového spisu nevyplýva a nie je zrejmé. Žalovaný žije v byte u svojej matky, žije kludnejšie a vyrovnanejšie. Podľa súdneho rozhodnutia, s dievčatami sa má právo stretávať každú druhú sobotu, žalobkyňa pritom uviedla, že nemá problém, aby sa otec s deťmi stretával aj nad rámec súdneho rozhodnutia. K poslednému stretnutiu však nedošlo, keďže otec prišiel neskoro večer. Podľa žalovaného byt, v ktorom bývajú nadobudol pred uzavretím manželstva, je pravdou, že vznikol spoločný nájom, avšak medzi manželmi bola dohoda, že pokiaľ k niečomu dôjde, byt zostane jemu. S návrhom nesúhlasil z toho dôvodu, že žalobkyňa býva v jeho byte. Potvrdil aj návštevy žalobkyne na pracovisku, ktoré odôvodnil snahou komunikovať s ňou ohľadom rozvodu. Fyzické napadnutie odmietol, nakoniec potvrdil starostlivosť o mladšiu dcéru po nástupe žalobkyne do zamestnania.

31. Na otázky právnej zástupkyne žalobkyne ohľadom agresívneho správania, za ktoré bol v trestných konaniach odsúdený, jeho návštev na pracovisku sa žalovaný nevyjadroval.

32. Žalobkyňa nakoniec ozrejmla súdu incident, ku ktorému došlo v roku 2008, kedy ju žalovaný fyzicky napadol. Vtedy políciu volala ochranka ústavného súdu, keďže k napadnutiu došlo v časti, kde boli kamery tohto súdu, a pri ktorom zásahu 4 policajné autá žalovaného zvládnuť nevedeli. Vzhľadom na jeho chorobnú žiarlivosť sa nezúčastňovala žiadnych spoločenských udalostí. Obdobne policajtov v roku 2015 volala matka žalovaného, ktorá bola u nich v byte a kedy už nevedeli zvládnuť jeho správanie.

33. Podľa ust. § 705a OZ ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

34. Komentované zákonné ustanovenie používa pojmy „fyzické násillie“, „psychické násillie“. Uvedené pojmy je treba aj pre účely tohto ustanovenia v zásade vykladať rovnako, ako pre účely trestného konania. Fyzické, alebo psychické násillie však nemusí dosahovať intenzity vyžadované pre trestný čin.

35. Fyzické násillie sa prejavuje vo viacerých formách brutality, ale aj vo forme takého správania, ktoré bezprostredne neznamená poškodenie zdravia, hoci spravidla je násillie sprevádzané rôznymi poruchami, napr. poruchami spánku, bolesťami hlavy, poruchami stravovania a pod.

36. Nakoľko právny poriadok pojem psychické násillie v žiadnom ustanovení nedefinuje, je potrebné vychádzať zo všeobecného definovania uvedeného pojmu a jeho prejavov. Môže spočívať v citovom, ako aj slovnom týraní, v podobe zosmiešňovania doma, alebo na verejnosti, výbuchmi zlosti, ponižovaním, vyžadovaním komunikácie v nevhodnom čase, nepravdivými tvrdeniami o chorobe, žiarlivostným správním a podobne.

37. Poskytnutie ochrany je však okrem násillia podmieneného kumulatívnym naplnením ďalších dvoch podmienok a to, že spolužitie sa stalo neznesiteľným a násillie (alebo hrozba násillia) smerovala voči osobám v zákone uvedeným. Týmto osobami sú manžel, rozvedený manžel, spoločný užívateľ bytu, blízka osoba, ktorá s ním býva spoločne v byte. Spôsob ochrany môže spočívať v dvoch podobách a to v obmedzení užívacieho práva, alebo vo vylúčení z práva byt užívať. Súd poznamenáva, že existencia násillia sa prejaví aj pri rozhodovaní súdu o poskytnutí bytovej náhrady v prípade zrušenia spoločného nájmu, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde.

38. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že H.. G. C. E.. J. boli manželmi, keď manželstvo uzavreli 17.4.2004, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 22.6.2016, v konaní XXP/XX/XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.7.2016. V konaní bolo nesporné, že obaja sú spoločnými nájomcami družstevného bytu v zmysle nájmovej zmluvy zo dňa 22.2.2012, ktorý družstevný byt Č..X, X. X.J.Í., Y. L. XXXD X. J. N..Č.. X Y. F. bol prenechaný do užívania E.. J. E. a podľa ust. §§

703, 704 OZ vznikol spoločný nájom bytu manželmi, t.j. manželke H.. J.. Tí v byte bývali s deťmi, E.S., X.. X.XX.XXXX a F.S. H.S., X.. XX.XX.XXXX. Spoločný nájom bytu doposiaľ zrušený nebol.

39. Žalobkyňa žiadala žalovaného vylúčiť z užívania predmetného bytu s poukazom na ust. § 705a OZ a to z dôvodu fyzického, psychického násillia tak voči jej osobe, ako aj voči deťom.

40. Právo na ochranu života a zdravia podľa citovaného zákonného ustanovenia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako vlastnícke právo násilníka, či právo, ktoré mu vyplýva zo spoločného nájmu bytu. Z uvedeného dôvodu užívacie právo žalovaného je možné obmedziť.

41. Žalobkyňa v konaní predložila listinné doklady preukazujúce skutočnosť, že už od roku 2008 sa u žalovaného prejavovala agresívna forma správania, o čom svedčí Trestný rozkaz Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 4.7.2008, kedy žalovaný na B. N.. Y. F. fyzicky napadol svoju manželku, keď do nej kopal, udieral do tváre, až kým nestratila vedomie a nespadla. Aj v ďalšom období konanie žalovaného bolo neprípustné, o čom svedčí Trestný rozkaz Okresného súdu Košice I zo dňa 19.5.2015, keď v spoločnom byte na J. X Y. F. ju škrtil v spálni, používal neprimerané, vulgárne slová a aj nasledujúci deň sa prejavilo jeho agresívne správanie za prítomnosti jeho matky. Žalovaný svoje konanie ospravedlňoval zdravotnými problémami, trpí duševnou chorobou tzv. Huntingtonovou chorobou, ktorej následky sa prejavujú aj takýmto správaním, čo nepoprel, a ktorá skutočnosť bola medzi stranami nesporná. Žalovaný priznal časté návštevy a obťažovanie žalobkyne na pracovisku, o čom svedčí uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach z 1.6.2016, na ktorom pracovisku ju dlhodobo a intenzívne prenasledoval, vyhľadával, vykrikoval jej problémy a to aj pred pracovníkmi, cudzími osobami, pričom z pracoviska odmietal odísť. Opakovane vyzváňal a chodieval za žalobkyňou a deťmi aj na byt jej rodičov, kde na ňu slovné útočil, robil scény, z ktorého dôvodu žalobkyňa má zdravotné problémy. Naposledy bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 3.9.2019 uznaný vinným, pretože tak v byte na J. X Y. F., ako aj inde psychicky týral v tom čase svoju manželku a to hlavne v období, keď mu oznámila, že sa s ním chce rozviešť, sústavne jej nadával, vyhrážal sa jej fyzickým napadnutím a psychicky ju vydieral, čoho následkom sa u žalobkyne prejavila nespavosť, nechutenstvo, nemožnosť vykonávania práce na pracovisku, trpí postraumatickou stresovou poruchou. Uvedeným rozsudkom bol uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu štyroch rokov, s probačným dohľadom. Správanie žalovaného prekročilo akúkoľvek hranicu normálneho správania, keď uvedeným rozhodnutím mu súd uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze akéhokoľvek kontaktu s poškodenou, v akejkoľvek forme, vrátane elektronickej komunikačnej služby, alebo inými prostriedkami s výnimkou realizácie styku s maloletými deťmi. Bola mu uložená povinnosť spočívajúca v príkaze úmyselne sa nepriblížiť k žalobkyňi a to na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydli, opäť s výnimkou v súvislosti s realizáciou styku s maloletými deťmi. Z uvedeného dôvodu bola žalovanému uložená povinnosť podrobiť sa výkonu kontroly rozsudku technickými prostriedkami a to použitím zariadenia varovania blízkosti, ktorú skutočnosť potvrdila aj samotná žalobkyňa.

42. Vzhľadom na neprimerané správanie žalovaného bolo tunajším súdom v danej veci 25C/124/2016 vydané aj predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal žalovanému vstup do predmetného bytu, ako aj na pracovisko, ktoré rozhodnutie odvolací súd potvrdil. Obe strany sporu prejavili súhlas aj v tom smere, že odkedy spoločne nebývajú a v jednom byte sa nezdržiaujú, žijú kľudnejšie, vyrovnanejšie, žalobkyňa s deťmi v predmetnom byte, žalovaný v byte so svojou matkou. Listinné doklady predložené žalobkyňou preukazujú zdravotný a psychický stav oboch detí, dievčat, staršia dcéra je autistka, aj mladšia dcéra ťažko znášala neprimerané správanie otca, o čom svedčí lekárska správa, ktorá je súčasťou spisu. Nakoniec žalovaný potvrdil, že trpí uvedenou Huntingtonovou chorobou, ktorá je genetického charakteru, zdedil ju po matke, a ktorá sa okrem iného prejavuje v neprimeranom, až agresívnom správaní, z ktorého dôvodu je pod odborným dohľadom, evidovaný na psychiatrickej ambulancii niekoľko rokov. Pokiaľ s návrhom nesúhlasil z dôvodu, že žalobkyňa býva v jeho byte, súd v tomto smere poznamenáva, že konanie o zrušenie spoločného nájmu na tunajšom súde prebieha, doposiaľ ukončené nie je.

43. Na základe uvedených skutočností v konaní bolo preukázané agresívne správanie žalovaného, ktoré trvá niekoľko rokov, posledné súdne rozhodnutie svedčí o tom, že nedošlo k jeho zlepšeniu, naopak dospelo až k absolútnemu zákazu kontaktovania sa so žalobkyňou akoukoľvek formou. Na základe vyššie uvedeného súd je toho názoru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na vylúčenie

žalovaného z užívania bytu, ktorého sú spoločnými nájomcami, v zmysle ust. § 705a OZ, z ktorého dôvodu súd žalobe vyhovel a žalovaného z užívania predmetného bytu vylúčil.

44. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

46. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a žalobkyni ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

48. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.